

בְּקֶץ הַיָּמִים (לְהַרְץ בְּרוּגְנָר)

בְּקֶץ הַיָּמִים שֶׁל הַבְּכִיָּה הַגְּדוּלָּה
נֶעַר עָצוּב בָּא הַלּוֹם.

לְבֵית הַחֶרֶב, כְּמוֹ אֲזוֹ,
כְּשֶׁהִנְבִיא בָּא אֶל הָעַמֶּק בְּנִשְׁיִמַת אִשׁ.

בְּלֵב חֶרֶד, בְּצַעַד חֲפוּז
לְחַפֵּשׂ אֶת מְלוֹת הַשִּׁיר הַכְּבוֹי.

אֵךְ דּוֹמֵם כְּמוֹ אֶבֶן וּבְעִגְמוּמִיּוֹת כְּבִדָּה
נֶצְבָּה עָלָיו דְּמַמַּת הַבֵּית.

אֲזוֹ הַנֶּעַר עֹמֵד קְפוּא. וְבֵאלֵם
לָגַם אֶת דְּמַמַּת הַמְּוֹת.

חֵשׁ לְפִתְעַ שְׁבִרְכָיו קָרְסוּ
וְגוּפוֹ לְאֲדָמָה נִמְשַׁךְ

עִם פְּנֵיו כְּלָפִי אִמָּא אֲדָמָה
נִכּוֹן לְהִטִּיל עָלֶיהָ אֶת רֹאשׁוֹ.

אֵךְ דּוֹמֵם כְּמוֹ אֶבֶן וּבְעִגְמוּמִיּוֹת כְּבִדָּה
נֶצְבָּה עָלָיו דְּמַמַּת הַבֵּית.

אֲזוֹ הַנֶּעַר מְהַאֲרֵץ קֵם וְהִתְרוֹמֵם
חִנֵּק אֶת הַזְּעָקָה שֶׁל בְּשָׂרוֹ הַמְּיֻסָּר

וּבְכִבְדוֹת שֶׁל זָקֵן פָּנָה לְלֶכֶת
חֲלָף עַל פְּנֵי הַסֶּף שֶׁל הַבְּכִיָּה הַגְּדוּלָּה.

וְנוֹתֵר עוֹמֵד בְּבֵית הַרִיק.
כְּמוֹ אֲבֵל לֵיד קֶבֶר פְּתוּחַ.

וְדוֹמֵם כְּמוֹ אֶבֶן בְּעִגְמוּמִיּוֹת כְּבִדָּה
נֶצְבָּה מֵעָלָיו דְּמַמַּת הַבֵּית.

אֲזִי הַנֶּעַר כְּמוֹ אִיּוֹב פִּיּו פָּעַר
אֵךְ לֹא לִקְלָלָהּ. קוּלוֹ הַשְּׁבוּר

בְּקֶשִׁי נִשְׁמַע בְּשִׁקֵּט הָאֲכָזֵר:
הֵיכֵן הֵם בְּלֵם, הֵיכֵן הֵם, הֵיכֵן? ...

הַקּוֹל נֵד וְתַעֲהָ בֵּין הַקִּירוֹת
הַנֶּעַר אֶת פְּנֵיו בְּיָדָיו הַלֵּיט

וְדוֹמָם כְּמוֹ אֶבֶן בְּעִגְמוֹמִיּוֹת כְּבִדָּה
לֵב בְּדַמְמַת הַבַּיִת הַחֹרֵב.